

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/23/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616010049
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4616010049.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a sudcov JUDr. Lenky Kováčovej a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovanej Z. F., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej Z. F. a odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany, proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 09.03.2016 sp.zn. 1T/14/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11.05.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovanej Z. F. a prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súdu I. stupňa) bola obžalovaná Z. F. (ďalej len obžalovaná) uznaná vinnou z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na skutkovom základe, že:

od presne nezistenej doby najmenej od roku 2012 do jej zadržania dňa 08. 09. 2015 v mieste svojho bydliska ako aj na iných bližšie nezistených miestach v Topoľčanoch, neoprávnene v nezistenom množstve prechovávala psychotropnú látku metamfetamín (tzv. pervitín), z ktorého časť mala pre vlastnú potrebu a časť na rôznych miestach, najmä v okolí svojho trvalého bydliska predávala alebo poskytovala bezodplatne ďalším osobám, a to mal. R. E., O. Y., E. X., Y. P., K. O. a K. L., pričom potom ako bola dňa 08. 09. 2015 o 19.30 hodine zadržaná v Topoľčanoch, dobrovoľne vydala podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 7276 mg bieleho kryštalického materiálu s priemernou koncentráciou 45,3% hmotnostných metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu, ktorý obsahoval 3296 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 82 obvykle jednorazovým dávkam drogy a to podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava zo dňa 30. 10. 2015, číslo PPZ-KEU-BA-EXP-2015-13809, pričom metamfetamín (pervitín) je zaradený v zmysle zákona číslo 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za to jej bol podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím ustanovení § 36 písmeno l), písmeno j) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona bola na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona jej bol uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona jej bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podala, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie obžalovaná čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedla, že vzhľadom na mimoriadne okolnosti prípadu je možné jej uložiť aj trest odňatia slobody kratšieho trvania a to poukazujúc na ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona, z ktorého možno vyvodiť tri podmienky nevyhnutné k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorými sú existencia určitých okolností prípadu alebo pomerov páchatel'a, ďalej že použitie trestnej sadzby stanovenej zákonom by bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a súčasne, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Poukázala na to, že najzávažnejším momentom z pohľadu existencie určitých okolností prípadu alebo pomerov páchatel'a odôvodňujúcich mimoriadne zníženie trestu, je u nej jej rodinná situácia spočívajúca v starostlivosti o maloleté dieťa vo veku 5 rokov, pričom jej samotná dlhodobá neprítomnosť ako matky ohrozuje zdravý vývoj maloletého dieťaťa. Poukázala tiež na to, že o dcéru sa vždy vzorne starala a dieťa má k nej vytvorený veľmi silný citový vzťah.

Taktiež konštatovala, že už samotná existencia viacerých významných poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j), písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, pri nedostatku priťažujúcich okolností, je dôvodom na mimoriadne zníženie trestu. Namietla, že nesprávne jej okresný súd nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, keď nevzal do úvahy jej výsluch zo dňa 12.11.2015, kde sa priznala ku všetkým okolnostiam skutkovo vymedzeným v uznesení o vznesení obvinenia a na skutočnosť, že celý proces preukazovania viny má ťažisko vzhľadom na kontradiktórnosť konania v dokazovaní na hlavnom pojednávaní, na ktorom urobila vyhlásenie o vine, čím významne napomohla k objasneniu trestnej činnosti. V tejto súvislosti tiež poukázala na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/8/2013 a sp. zn. 23To/100/2013.

Namietla tiež, že použitie zákonnej trestnej sadzby by bolo pre ňu neprímerane prísne a že je odôvodnený predpoklad, že aj najnižší možný trest odňatia slobody, v danom prípade vo výmere 5 rokov, by na ňu pôsobil výchovne, pričom dlhobnejší trest na ňu naopak môže pôsobiť skôr negatívne a zvyšovať psychické utrpenie odlúčenia od dieťaťa. Poukázala v tejto súvislosti i na ustanovenie § 34 odsek 3 Trestného zákona, v zmysle ktorého trest má postihovať iba páchatel'a a nie aj jemu blízke osoby. Pokiaľ ide o skutočnosť, že na ochranu spoločnosti je dostatočný aj trest kratšieho trvania, konštatovala, že užívanie drog u nej nenarušilo osobnosť a že i znalci konštatovali, že jej pobyt na slobode nie je nebezpečný.

Na základe vyššie uvedeného navrhla, aby Krajský súd v Nitre podľa § 321 odsek 1 písmeno d), písmeno e) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Topoľčany, a aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že jej uloží nižší trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov s ďalšími obligatórnymi náležitosťami a s ústavnou protitoxikomanickou liečbou.

Proti napadnutému rozsudku podala súčasne v zákonnej lehote prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovanej Z. F..

V písomných dôvodoch odvolania namietla, že nemá výhrady voči druhu a výmere uloženého trestu ani voči uloženému ochrannému dohľadu a ochrannému protitoxikomanickému liečeniu, nestotožňuje sa však s výrokom súdu I. stupňa o zaradení obžalovanej na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V tejto súvislosti poukázala na znenie § 48 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona a namietla, že súd I. stupňa sa v napadnutom rozsudku bližšie nezaoberal okolnosťami, ktoré ho viedli k rozhodnutiu zaradiť obžalovanú na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zastáva však názor, že vzhľadom na okolnosti prípadu, závažnosť trestného činu, mieru narušenia obžalovanej ako i skutočnosť, že urobila vyhlásenie o vine, by bolo vhodnejšie ju zaradiť na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V konečnom návrhu navrhla zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Trestného poriadku čo do výroku o treste a uloženom ochrannom opatrení a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodnúť tak, že obžalovanej bude uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ochranný dohľad v trvaní 2 roky a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na podanom odvolaní a poukázal na písomné dôvody odvolania, ktoré nechcel v žiadanom smere zmeniť ani doplniť, pričom navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d), odsek 2 Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodnúť tak, že obžalovanú podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona bolo potrebné zaradiť do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odvolanie obžalovanej navrhol podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava písomného odôvodnenia odvolania a požiadal, aby odvolací súd zväžil všetky okolnosti, na ktoré v odvolaní poukázal a odvolaniu obžalovanej vyhovel. Čo sa týka odvolania prokurátora, toto navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná Z. F. na verejnom zasadnutí uviedla, že zotrváva na podanom odvolaní tak, ako bolo písomne zdôvodnené a navrhuje mu vyhovieť a odvolanie prokurátora zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenými osobami, Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolania nie sú dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu bolo zistené, že obžalovaná Z. F. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.03.2016 vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, a to po poučení v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku o tom, že vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, v dôsledku čoho súd I. stupňa v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal jej vyhlásenie o vine.

Z dôvodu prijatia vyhlásenia o vine obžalovanej, ako i skutočnosti, že odvolania obžalovanej i prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany boli podané iba čo do výroku o treste, výrok o vine citovaného rozsudku nadobudol právoplatnosť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanoveniami § 168 odsek 1 Trestného poriadku v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov aj pokiaľ ide o ukladanie trestu, a to v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, a keďže pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanovením § 2 Trestného zákona a dodržal všetky zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Trestného zákona, odvolací súd na úvahy súdu I. stupňa ako na správne v podrobnostiach len poukazuje.

Prokurátor uviedol, že trest, ktorý bol obžalovanej uložený je zákonný a správny, rovnako tak uložený probačný dohľad a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, nesúhlasí však so zaradením obžalovanej do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Naproti tomu obžalovanej sa tento trest javil ako neprimerane prísny a v odvolaní uviedla, že by postačovalo uloženie nižšieho trestu odňatia slobody, v danom prípade v trvaní 5 rokov, z dôvodu existujúcich poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j), písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, poukazujúc i na mimoriadne okolnosti prípadu, jej osobné pomery a potrebnú starostlivosť o jej maloletú dcéru.

Ako bolo zistené z odpisu registra trestov, obžalovaná nebola v minulosti trestne stíhaná. Zo znaleckého posudku MUDr. Petra Kozíka znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyplynulo, že obžalovaná je závislá od omamných a psychotropných látok, konkrétne od metamfetamínu a cannabisu. Jedná sa u nej o rozvinuté štádium závislosti, z ktorého dôvodu jej bolo navrhnuté uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Zo správy MUDr. Eduarda Višňovského, psychiatra vyplynulo, že obžalovaná bola u neho ambulantne liečená zo závislosti od viacerých psychoaktívnych látok, kontakt s ambulanciou prerušila dňa 14.02.2014.

Zo správy Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie vyplynulo, že bola u nich hospitalizovaná od 18.09.2014 do 06.10.2014 a od 09.12.2014 do 12.01.2015, kedy bola prepustená do ambulantnej starostlivosti psychiatra.

Z lustrácie v registri priestupkov vyplýva, že bola 1-krát priestupkovo postihnutá z dôvodu, že nepožiadala o vydanie občianskeho preukazu v lehote určenej zákonom.

Zo správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Nitra vyplynulo, že obžalovaná vykonáva väzbu od 11.09.2015 so započítaním od 08.09.2015 v oddiele so štandardným režimom, správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, dodržiava ustanovenia zákona o výkone väzby a ústavného poriadku, nebola disciplinárne odmenená ani potrestaná, nie je pracovne zaradená. Zo správy z miesta bydliska vyplýva, že obžalovaná je prihlásená k trvalému pobytu v meste Topoľčany, komisiou verejného poriadku nebola riešená, nebola na ňu podaná žiadna sťažnosť, nie je evidovaná na dani z nehnuteľnosti a iné informácie o menovanej im nie sú známe.

Odvolačný súd po preskúmaní výroku o treste dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanej rozsudkom súdu I. stupňa za daných okolností zodpovedá požiadavke primeranosti - proporcionálnosti trestu, tento je spravodlivý a vyjadruje objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie a v plnej miere odzrkadľuje nebezpečnosť spáchaného obzvlášť závažného zločinu pre spoločnosť, pričom súd I. stupňa veľmi podrobne a precízne vyhodnotil a rozviedol dôvody, pre ktoré uložil obžalovanej práve takýto trest. Z týchto dôvodov nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu.

Pri preskúmaní veci odvolačný súd zistil, že správne súd I. stupňa pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby uvedenej pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody v rozpätí 10 až 15 rokov.

Po zistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno j), písmeno l) Trestného zákona, keďže obžalovaná viedla riadny život a priznala sa k spáchanému skutku, tento úprimne oľutovala a pri nezistení priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona, súd I. stupňa správne upravil trestnú sadzbu pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností na 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace.

Pokiaľ ide o námietku obžalovanej, že jej mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písmeno n) Trestného zákona, na túto odvolačný súd rovnako ako súd I. stupňa neprihliadol, nakoľko nespĺnila zákonné podmienky na jej priznanie, keďže žiadnym spôsobom nenapomáhala orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní jej trestnej činnosti tak, ako to má na mysli znenie Trestného zákona, pričom už súd I. stupňa sa podrobne zaoberal v odôvodnení napadnutého rozsudku, prečo neprihliadol aj na túto poľahčujúcu okolnosť, s ktorými dôvodmi sa odvolačný súd v celom rozsahu stotožňuje a ako na správne na ne poukazuje. Pokiaľ obhajca obžalovanej predkladal odvolaciemu súdu rozhodnutia v obdobných veciach, kde poukázal na prax iných súdov, v tejto súvislosti odvolačný súd udáva, že nie je obligatórnou povinnosťou súdu I. stupňa po vyhlásení o vine obžalovanej v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, automaticky tejto priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, keďže skutočnosť že sa priznala ku skutku, jej bola zohľadnená poľahčujúcou okolnosťou vyjadrenou v § 36 písmeno l) Trestného zákona.

Pri preskúmaní zákonnosti a primeranosti uloženého trestu odvolačný súd zistil, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu na ustanovenie § 34 Trestného zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a i ostatných

občanov, pričom ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkov výchovy. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a(retribúcia).

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené, poukazuje na správne odôvodnenie súdu I. stupňa, že v prípade obžalovanej bolo nutné tejto uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý jej bol uložený pri súčasnom mimoriadnom znížení dolnej hranice trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, dôvodiac pomermi obžalovanej, ktorá nebola doposiaľ súdne trestaná, ako i skutočnosťou, že je matkou maloletého dieťaťa, ktoré je na ňu silne citovo naviazané.

Trest uložený súdom I. stupňa v trvaní 7 rokov a 6 mesiacov, je i podľa názoru odvolacieho súdu adekvátny a spravodlivý a ani odvolací súd ho nepovažuje za neprimerane prísny, a to najmä po tom, ako bolo súdom I. stupňa pri ukladaní trestu použité zmierňovacie ustanovenie § 39 Trestného zákona. Sama skutočnosť, že obžalovaná je matkou maloletého dieťaťa, s ktorým má vzájomný silný citový vzťah, a ktoré, rovnako ako ona, trpí v dôsledku odlúčenia, nie je dôvodom na uloženie trestu odňatia slobody v ešte nižšej výmere. V tejto súvislosti dáva nadriadený súd do pozornosti, že obžalovaná páchala trestnú činnosť napriek skutočnosti, že mala povinnosť starať sa a vyživovať svoju maloletú dcéru, a ani to jej nebránilo v užívaní omamných a návykových látok a ich predávaní iným osobám a v jednom prípade dokonca maloletému dieťaťu, pričom je nutné prihliadnúť i na to, že od užívania matamfetamínu a cannabisu je závislá.

Poukazujúc na tieto skutočnosti nadriadený súd dospel k záveru, že súd I. stupňa sa pri ukladaní trestu vyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, keď uložil obžalovanej za spáchaný obzvlášť závažný zločin trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 6 mesiacov, ktorého výmeru považuje odvolací súd za správnu a primeranú, najmä zodpovedajúcu zákonným ustanoveniam uvedeným v Trestnom zákone, pričom takto uložený trest napĺňa účely generálnej a individuálnej prevencie, prihliadnuc i na osobu obžalovanej, povahu spáchaného skutku, jeho závažnosť a následky na zdraví iných osôb, spôsob spáchania skutku a jeho trvanie, pohnútku a zavinenie obžalovanej.

Na rozdiel od názoru prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany, dospel nadriadený súd k záveru, že súd I. stupňa správne zaradil obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle ustanovenia § 48 odsek 4 Trestného zákona, keďže obžalovaná nebola v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, resp. doposiaľ nikdy nebola vo výkone trestu a nejde o tak závažne narušenú osobnosť, že by nepostačoval výkon trestu v minimálnom stupni stráženia, naopak práve v tomto stupni bude jej náprava lepšie zaručená.

Taktiež bol správne súdom I. stupňa uložený ochranný dohľad v zmysle ustanovenia § 76 odsek 1 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 2 rokov, ktorú dobu i odvolací súd považuje za primeranú a postačujúcu. Rovnako i uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou obžalovanej považuje krajský súd za správne, poukazujúc najmä na závery znaleckého posudku znalca MUDr. Petra Kozíka.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolania obžalovanej Z. Košeckej ako i prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany považoval za nedôvodné, a preto ich v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.